

[Justitsministeren]

staten. Jeg mener ikke, det medførte nogen for- sømmelse af politiopgaverne, fordi der samti- dig skete en udvidelse af de hjælpemidler, som kontorpersonalet har. Men jeg synes ikke rig- tig, dette spørgsmål vedrører det spørgsmål, der er på dagsordenen nu.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 278

3) Til *justitsministeren* af:

Jørgen Tved (FK):

»Med hvilken ret jagter politiet en familie fra Fyn med en lille pige på 3 år, som har kræft?«

Jørgen Tved (FK):

Jeg tror, at denne sag er almindelig kendt fra pressen. Et ulykkeligt forældrepar får konstateret, at deres pige lider af en ganske alvorlig sygdom, og ifølge loven og profeterne underretter lægen de sociale myndigheder i Odense, som straks iværksætter en større politijagt på foræl- drene og pigen. Jeg vil gerne have at vide, dels om der har været det rigtige grundlag for at iværksætte denne politijagt, dels om justitsmi- nisteren mener, at politiet skal medvirke ved den slags løsninger af sociale og dybt alvorlige menneskelige problemer som det, vi her har op- levet.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er rigtigt, som hr. Jørgen Tved siger, at den sag, der giver grundlag for spørgsmålet, er et tilfælde, hvor de sociale myndigheder i Odense har truffet bestemmelse om, at det på- gældende barn skal tvangsfjernes fra sine for- ældre med det formål at kunne blive undergivet den fornødne lægehjælp.

Afgørelsen er truffet i medfør af bestemmel- serne i bistandsloven. Det er bistandslovens § 126, stk. 4, hvorefter det sociale udvalg om for- nødent kan forlange bistand af politiet til gen- nemførelse af en afgørelse, som er truffet uden samtykke fra forældremyndighedens indeha- ver, om hjælpeforanstaltninger til et mindre- årigt barn.

Som loven er formuleret, har politiet pligt til at medvirke til gennemførelsen af afgørelsen. Det tilkommer altså hverken politiet eller mig at vurdere rimeligheden af den afgørelse, som er truffet af de sociale myndigheder. Sådan er bistandsloven ikke bygget op.

Det er jo hjælpeforanstaltninger, som man også ser andre steder, hvor man, når myndighe- derne har truffet den beslutning, de er beretti- get til, kan henvende sig til politiet. Der sker ingen selvstændig prøvelse hos politiet. Derimod kan afgørelsen jo indankes for andre myndig- heder. Men det er noget, der alene vedrører de sociale forhold.

Jørgen Tved (FK):

Jeg er naturligvis bekendt med, hvordan lo- ven er affattet, men jeg er måske ikke helt enig med ministeren i, hvordan den tolkes. Der er ikke her tale om et barn, som på nogen måde er mishandlet eller har lidt overlast, eller som man på anden måde kunne sige at forældrene ikke tog fuldt hånd om.

Der står efter min opfattelse heller ikke noget i loven om, at der skal anføres en ganske be- stemt behandling i det pågældende tilfælde. Forældrene havde jo oplyst, at de ville have lov at tænke sig om, efter at denne alvorlige syg- dom var konstateret, og de havde også angivet en anden behandling, som måske ikke er den normale, men der blev ikke mulighed for dem til at forsøge en anden behandling, før klapjag- ten gik ind.

Jeg vil gerne vide, om ministeren mener, at loven skal bruges, som den er blevet brugt i de- tte tilfælde, altså at man helt skal se bort fra de menneskelige følelser og den menneskelighed, der bør være, når man skal praktisere noget så omtåligt som tvangsfjernelser af børn.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil først erklære mig enig med ministeren i, at det ikke er politiet, der har handlet galt i denne sag. Efter min mening er det socialfor- valtningen i Odense, der har handlet med hovedet under armen.

Jeg vil bede ministeren give nogle oplysning- er om lægers ret eller mulighed for medvirken til at lade et barn tvangsfjerne eller tvangsbe- handle og om forældrenes retlige mulighed for at imødegå en tvangsfjernelse og tvangsbe- handling af deres barn, foranlediget af en læge.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg tror ikke, man siger for meget, når man kalder dette her for en ulykkelig sag. Og selv om mange af os måske kun har kendskab til sel- ve sagen fra pressen, kan der næppe være tvivl